

Szegedre jön a színészegyesület elnöke, hogy személyesen vizsgálja meg a szegedi színház helyzetét.

Az egyesület kedden nem határozott Andor Zsigmond koncessziója ügyében.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Ismeretes, hogy most, a szezon végével a főváros illetékes köreiben igen sok szó esik a szegedi színházról. Legutóbb az Országos Színész Egyesület tanácsa foglalkozott többek között a szegedi színház helyzetével is és ekkor bejelentették, hogy Andor Zsigmond nagyobb összeggel tartozik a színész-nyugdíjalapnak, illetve nem küldte fel a színészekről beszédelt nyugdíj-illetékeket. A tanács ekkor úgy határozott, ilyen körülmények között *nem javasolja Andor további koncessziójának megadását.* A koncesszió tárgyában ekkor június 8-ára tűzték ki a végleges határozathozatal idejét és a határozatot függővé tették attól, hogy a szinigazgató milyen lépéseket tesz tartozása kiegyenlítésére.

A keddi tanácsülés elé nagy érdeklődéssel néztek nemcsak a szegedi beavatott körökben, de a színészet összes berkeiből. Az egyesület helyiségében három órákor nyitották meg az ülést, amelyen igen nagyszámban jelentek meg a tanácsstagok. A koncesszió tárgyában azonban nem hozhattak végleges határozatot, mert a *tagok között nagy izgalom támadt, amikor egy ívet köröztek.* Eljuttatták a tanácsba azt az in-

terpellációt, amelyet Magyar József jegyzett be a júniusi szegedi közgyűlésre és amely 16 pontban sorakoztatja fel vádjait a szinigazgató ellen.

A színészek nagy izgalommal tárgyalták az interpelláció ügyét, amikor felállott az igazgató képviselő Görög Sándor titkár és arra kérte a *tanácsot, haladéktalanul küldjön ki delegátusokat Szegedre, hogy azok a helyszínen, közvetlenül ellenőrizzék, mennyiben felelnek meg az interpelláció tényállításai.*

A tanács teljesítette a kérelmet és elhatározta, hogy a *koncesszió ügyében csak akkor dönt, ha a delegátus lefolytatja a vizsgálatot.* A vizsgálatot egyébként maga az egyesület elnöke, Stella Gyula fogja lefolytatni, aki június 18-ika körül érkezik Szegedre, hogy közvetlen közelről tanulmányozza a szegedi színház ügyét.

A keddi délutáni tanácsülés tárgyalta egyébként Kertész Vilmos tenorista panaszt is és igazat adva a tenoristának, arra kötelezte Andort, hogy Kertészt egészen augusztus 31-ig fizesse, mert a *színészegyesület nem ismer el kilenc hónapos szerződést.*

— A közgyűlés egyhangú határozattal hosszabbította meg Andor szerződését további három évre és a tanács már utasította is a fizetési ügyességet az új szerződés megkötésére. Nem helyes tehát az interpellációnak az a pontja, amely szerint a meg nem kötött szerződést a közgyűlés még hatálytalaníthatja, mert ez a *szerződés a jog szerinti megkötöttné tekintendő.* Abba, hogy a szinigazgató miként teljesíti tagjaival szemben fennálló kötelezettségeit, hogy milyen késedelmekkel fizeti ki a gázsikat, a város hatóságának rendelkező beleszólása nincsen. A bizottság azért ismétellen észrevételezte már, hogy a *szinigazgató késedelmesen, pontatlanul fizeti tagjait és a bizottság javaslatára intézkedést úgy a tanács, hogy a megszavazott segélyeket és kölcsönöket a főszámvevő ujján közvetlenül a tagoknak fizessék ki.*

— Nem felel meg a valóságnak az sem, hogy a szinigazgató felszerelés és készpénz-vagyon nélkül jött volna Szegedre, mert én magam láttam, hogy *két vagon felszerelést hozott át Vadsárhelyről.* Palágyitól csakis azért bérelte ki a felszerelést, mert ez volt a feltétele a szerződés áruházasának. Igaz, hogy Andor sokat költött a darabok kiállítására, de saját kijelentése szerint ezt üzleti érdekből kellett tennie, mert különben a színház látogatottsága csökkent volna. Ezért tehát nem lehet vádolni a szinigazgatót. A színház üzletmenetét a város állandóan ellenőrizzeli, a szerződés értelmében jogunk is van arra, hogy a színház könyveit mindenkor megvizsgálhassuk. Én magam győződtem meg annak a vádnak az alaptalanságáról, amely szerint a szinigazgató által kiadott kedvezményes és szabadjegyeken kívül mások is adnának ki olyan jegyeket, amelyekről a pénztárnak és így az ellenőrző számvevőnek ne lenne tudomása. Meggyőződtem arról is, hogy a színészek május 16-án nagyon kevés kivétellel teljesen megkapták járandóságukat.

Elmondotta ezután Gadl Endre, hogy az előadások színvonalával és Andor művészi teljesítményével a város *egész közönsége meg van elégedve, tehát nem állja meg a helyét az a vád sem, hogy az utóbbi időben stílyedt volna a színház színvonalja.* Az elmúlt évben maga az országos színészegyesület állította ki Andor számára olyan nyilatkozatot, amely szerint *Szegeden a legnagyobb és a legteljesebb színházról van a vidék összes városai közül, sőt Szeged az egyetlen vidéki város, ahol opera-együttes is van.*

— Ez nem érdeme Andornak, hanem szerződési kötelessége — jegyezte meg dr. Dobay Gyula.

— Az is igaz — mondotta tovább Gadl Endre —, hogy *minden város jobban és többet idomgatja színházát, mint Szeged.* A színház nehéz helyzetének nem azokban kell keresni az okát, amelyeket Magyar József interpellációjában felsorol, hanem az *általános gazdasági válságban,* amely nemcsak a vidéki, hanem a legtöbb fővárosi színházban is érezteti hatását.

A bizottság ezután azzal az interpellációban foglalt váddal foglalkozott, amely szerint a szinügyi bizottság indokolatlanul támogatja a szinigazgató törekvéseit és hogy a színház felszerelését a reális értéket messze meghaladó vételárral akarja megvásároltatni a tanácstól. A bizottság ezt a vádat a leghatározottabban visszautasította, mert a színház felszerelését műszaki emberekkel és indifferens szakértőkkel becsültette meg, ez a hivatalos becsérték a könyvtáron kívül ötszázhatvan millió korona, ezzel szemben a bizottság azt javasolta a tanácsnak, hogy az egész felszerelést háromszázhatvan millió koronáért vásárolja meg.

— Minden támogatást megadok a szinigazgatónak — fejezte be a vitát Wimmer Fülöp —, azonban azt nem vagyok hajlandó elnézni, hogy a *tagok pontatlanul, késedelmesen kapják fizetésüket.*

— Máshol is így van ez, — mondotta Andor. — *Sehol sincsen így, — válaszolt Wimmer.* — A debreceni, a pécsi színházak pontosan fizetik a színészeket, sőt pontosan fizeti a csabai kis színház is.

A bizottság végül kimondta, hogy az *interpellációval kapcsolatban nem hoz semmiféle határozatot,* mert az nem tartozik hatáskörébe, csak tájékoztató céljából foglalkozott vele. Ezzel az ülés véget ért.

Véres községi választás Hunyadban.

Egy kapitány autójával belehajtott a tömegbe, a választók felborították autóját. Sorfűz öt halottal.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Bukarestből jelentik: A községi választások során Hunyad megyében véres összetűzés támadt. Egy kapitány autójánál belehajtott a nemzeti párti választók táborába, mire a feldühö-

dött tömeg az autóbilt felborította. A kapitány erre a kísérő katonáknak tüzetet vezetett. A sorfűznek három halott, 5 súlyos és több könnyű sebesült volt az áldozata.

Az osztrák kormány teljesen eltörli a vizumot

Mindenki szabadon utazhat Ausztriába.

(A Délmagyarország bécsi tudósítójától.) Talán sehol sincsenek olyan élesen szembenálló politikai pártok, mint Ausztriában s az ország mégis meriföldes lépésekkel halad a békeállapot felé. Ennek oka, hogy valamennyi politikai párt programjának első pontja *Ausztria gazdasági talpraállása és ennek érdekében másodikrangú tenyezőként szerepeltek a pártpolitikai, ami lehetővé teszi, hogy a pártok válválva küzdjenek az elsőrangú célért.* Így tudják az osztrákok elérni például legutóbb az országnak a pénzügyi ellenőrzés alól való felszabadítását is.

Most ismét nagyhírességet hoz a fejszik az osztrák parlament előtt, amely — ha törvényerőre emelkedik — nagyban hozzá fog járulni az idegenforgalom emeléséhez. A legnagyobb parlamenti csoport indítványt terjesztett be, amelyben a *vízumkényszer eltörlését kívánja az összes idegenekkel szemben.* Kétség sem fér hozzá, hogy a javaslatból törvény lesz, hiszen

számítanak a szociáldemokrata párt támogatására is, amely már régebben követeléseit közé iktatta a költölség megszüntetését. Így Európában *Ausztria lesz az első állam, amely a vízumkényszer megszüntetést ezen a téren is helyreállítja a háborúsított állapotot.*

Tagadhatatlan, hogy a reformnak nagy hatása lesz Ausztria idegen forgalmára. Hiszen nagyon sok embert csak a vízum-megszerzésrel kapcsolatos takarékosági, vagy kényelmi szempontok tartottak vissza Ausztria látogatásától. A jövőben elegendő lesz a *közönséges utlevél* arra, hogy az ember épp oly akadálytalanul utazhassa keresztül-kasul Ausztriát, mint a békében. Az osztrák kereskedelem és ipar nagy hasznát fogja látni annak, hogy a külföldi fogyasztó előtt újból korlátlanul nyílt meg egy sorompó, a világháborúnak egy költséges és kellemetlen emléke. Követni kellene az osztrák köztársaság példáját...

Magyar József interpellációja a szinügyi bizottság előtt.

„A vádak legnagyobb része nem más, mint tulzott pletyka.”

A szinügyi bizottság dr. Gadl Endre kormányfőtanácsos elnökletével kedden délután öt órákor rendkívüli ülést tartott a városháza tanácstermében. Az ülésen a szinigazgató, dr. Szendrey Jenő tanácsnok és Buócz Károly műszaki tanácsoson kívül a bizottság tagjai közül csak Back Bernát, dr. Dobay Gyula és Wimmer Fülöp jelent meg.

Az ülés megnyitása után Gadl Endre bejelentette, hogy *Szentes város tanácsa meghívta Andor Zsigát szinigazgatót, hogy a szentesi színházban tartson szeptember 1-től 15-ig rendszeres szinlelőadásokat.* A szentesi tanács erre vonatkozó átiratát Szeged város tanácsa véleményezés végett áttette a szinügyi bizottsághoz. A szinügyi bizottság rövid tanácskozás után kimondotta, hogy a szentesi ajánlat elfogadása ellen *alacs kifogása, ha az nem gátolja meg a szinigazgatót a szegedi szerződés feltételeinek betartásában.* A szerződés szerint

ugyanis a szegedi szezon legkésőbb október elsején meg kell kezdni. Andor Zsigát megnyugtatta a bizottság, hogy a kérdés technikai megoldása nem okoz nehézséget, mert Szentessel olyan jó a vasúti összeköttetés, hogy *egyszerre játszhatnak Szentesen és Szegeden felváltva operát és pródát.*

Gadl Endre ezután felolvasta azt az interpellációs indítványt, amelyet néhány nap előtt Magyar József nyújtott be a júniusi közgyűlés tárgysorozatra és amelyről már részletesen beszámolt a Délmagyarország. A bizottság tagjai figyelemmel hallgatták végig a tizenhat pontba foglalt vádakot, amelyek mindegyikére Gadl Endre később részletesen megfogalmazta észrevételeit.

— Ebben az interpellációban minden olyan összehordott az interpelláló, amelyet a bizottság tagjai már régebben ismernek és amelyek *legnagyobb része nem más tulzott pletykából —* mondotta Gadl tanácsnok, aki így folytatja: